

SİGORTACILIK SEKTÖRÜNDE SOLVENCY II VE YÖNETİŞİM SİSTEMİ

Neşe ÇOBAN

Marmara Üniversitesi Bankacılık ve Sigortacılık Y.O.
Göztepe Kampüsü Kuyubaşı-Kadıköy- İSTANBUL
E-posta: ncoban@marmara.edu.tr

Özet

Sigorta sektöründe son yıllarda yaşanan mali krizler ile düzenleyici kuruluşlar mali yeterlilik, sermaye yeterliliği, yükümlülük karşılama yeterliliği, ödeme gücü ya da solvency gibi isimlerle bir disiplin geliştirmeye başlamışlardır.

Avrupa Birliği tarafından uzun bir süredir çalışmaları sürdürülen çok yönlü ve kapsamlı Solvency II düzenlemesi çerçevesinde ortaya çıkan yönetim sistemi; risk yönetimi fonksiyonunu, uygunluk fonksiyonunu, iç denetim fonksiyonunu ve aktüeryal fonksiyonu içerir. Avrupa Birliği kapsamında tüm sigorta ve reasürans kuruluşlarının faaliyetlerinin sağlam ve basiretli şekilde yönetilmesini sağlayacak etkin bir yönetim sistemine sahip olmasını zorunlu tutar.

Bu çalışmada, AB direktifleri ile son şekli verilen Solvency II ve bu düzenlemenin gerekliklerinden biri olan Yönetişim Sistemlerinin amaç ve gereklilikleri irdelenecektir. Bu çerçevede Türkiye'deki bu alanda yapılan çalışmalar ile AB karşılaştırması yapılacaktır. Türkiye'nin bu alandaki mevcut durumu değerlendirilerek öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sigorta Şirketleri, Solvency, Denetim, Risk, Yönetişim Sistemi

Alan Tanımı: Sigorta ve Sigorta Şirketleri (Finansal İktisat Konuları)

SOLVENCY II IN INSURANCE INDUSTRY AND GOVERNANCE SYSTEM

Abstract

The increase in the number of companies that are in financial instability damaged public opinion on insurance sector seriously and led to concerns related with the efficiency of the regulations about the insurance sector. The importance of insurance sector in financial system made it necessary to obtain the confidence of customers on insurance companies. In this article, the aims and need for Solvency II which is revised by EU Directives and Governance Systems regarded as Solvency's core feature will be examined. In this context, the literature concerning. This field and its comparison to EU will be analysed. Finally, suggestions will be made in this field by evaluating the current situation of Turkey.

Key Words: Insurance, Solvency, Audit, Risk, Governance System.

JEL Classification: G22

1. GİRİŞ

Son yıllarda Sigorta Şirketleri'nin ödeme gücüne düşmesi vakalarında meydana gelen artışlar nedeniyle sigorta garanti fonlarının ve Solvency (Mali Yeterlilik-Ödeme Gücü) mevzuatının

etkililiği sorgulanmaya başlanmıştır. Mevcut mevzuatı reformdan geçirmek için bazı öneriler ve çalışmalar yapılmıştır.

Bu makalede Solvency ile ilgili mevzuat değerlendirilmektedir. Ele alınan ana konular Sigorta Şirketlerinde Solvency sisteminin gelişimi, yapısı ve getireceği yeniliklerdir.

1.1. Solvency (Mali Yeterlilik)

Mali yeterlilik – solvency kavramı eski bir kavramdır. Webster'in dokuzuncu "New Collegiate" sözlüğüne göre bu kavramı menşei 1727 yılına kadar uzanmakta ve "ödeme gücüne sahip olma kabiliyeti ve durumu" anlamına gelmektedir (<http://www.websters-online-dictionary.org/definition/solvency>).

Solvency kavramı, bir şirketin bütün yükümlülüklerini karşılayabilecek seviyede varlığa sahip olmasıdır. Sigorta şirketleri için bu tanım, meydana gelen hasarlar için tüm ödemelerin zamanında yapılabilmesi anlamına gelir (Yanık,2001: 45-46).

Uluslararası Sigorta Denetçileri Birliği (IAIS) tarafından solvency " Bir sigorta şirketi bütün sözleşmelerden doğan yükümlülüklerini makul olarak mümkün bütün şartlar altında yerine getirebiliyor ise mali yeterliğe sahip demektir" şeklinde tanımlanmıştır (IAIS,2002:3).

1.2. Solvency İle İlgili Uygulamalar

Solvency ilgili yapılan düzenlemelerinde temel olarak tüketiciyi korumak amaçlanmış ve bu doğrultuda çalışmalar yapılmıştır. ABD, Japonya ve Avrupa ülkelerinde finansal alandaki fiyat ve tarife ile ilgili kuralların kaldırılması ile mali yeterliliğin korunması daha büyük önem taşımaya başlamıştır (Sigma 1,2000:1). Düzenlemeler yapılırken sadece sigorta şirketlerinin kuruluşu sırasında sağlanması gereken sermaye miktarı değil, faaliyetlerini sürdürdükleri süre içinde her an bulundurmaları gereken sermaye ve diğer fonlar esas alınmıştır (Müller&Trakies,1998:2). Devletin sigorta şirketlerine düzenlemeler anlamında müdahalesi iki şekilde olabilir. Bunlar (Algüney, 2001:1);

- Sigorta şirketin kuruluşu sırasında yapılan müdahaleler,
- Sigorta şirketleri faaliyetlerini sürdürürken yapılan müdahaleler.

Solvency düzenlemeleri, sigortacıların yerine getirdikleri operasyonların birtakım yönlerini kontrol altında tutmaktadır. Bunlar; sermaye yapısı, fiyatlandırma ve ürünler, yatırımlar, reasürans, rezervler, aktif-pasif karşılaştırması, bağlı kuruluşlarla yapılan işlemler ve yönetimidir. Düzenleme kurumları mali standartlar koyarak, sigortacıların uygunluk ve mali durumunu denetleyerek ve gerektiğinde bu standartların uygulanması ve poliçe hamillerinin menfaatlerinin korunmasına düzenleme amacıyla aracılık etmek suretiyle bu alanları kontrol eder (Klein,2000:238).

Denetleyici yetkililer tarafından kullanılan dört temel solvency metodolojisi vardır (KPMG,2002:163).

- Sabit oran,
- Risk bazlı sermaye (RBS),
- Senaryo bazlı yaklaşım,
- Olasılık (Probalistik) yaklaşım.

2. SOLVENCY II

Mevcut Avrupa Birliği sigorta mali yeterlilik mevzuatının geçmişi 1970'lere kadar uzanmaktadır. Hayat Dışı Sigortalar ile ilgili yönerge 1973 yılında, Hayat Sigortası ile ilgili yönerge ise 1979 yılında kabul edilmiştir. İkinci nesil yönergeler, Hayat Dışı Sigortalar ve Hayat Sigortası için sırasıyla 1988 ve 1990 yıllarında kabul edilmiştir. Bu yönergeler, Avrupa Birliği pazarını büyük risklere de açmıştır. Bu riskler için sigorta şirketlerinin bir üye ülkede lisanslı bir tali şirkete sahip olmaksızın tüm Avrupa Birliği çapında hizmet sunmasına izin verilmiştir. Ancak belirli bildirim gereklilikleri yürürlükte kalmıştır. 1992 yılında yürürlüğe giren üçüncü nesil yönergeler tek lisans ilkesini uygulamak suretiyle bir Avrupa Birliği pazarına giden yolu açmıştır. Bu ilke, şirketlere tüm Avrupa Birliği çapında yalnızca bir lisans ile faaliyet gösterme olanağını sağlamıştır. Üçüncü nesil yönergeler, aynı zamanda denetçiler arasındaki eşgüdümü de genel olarak tanımlamıştır.

Sigorta şirketlerinin mali yeterliliklerini yöneten mevcut Avrupa Birliği kuralları "Solvency I" şirketlerin kayda geçirdikleri sigortacılık işlerinin hacminde mevcut olan asgari minimum özkaynağı esas almaktadır. Dolayısıyla, sigorta şirketleri tarafından üstlenilen merkezi riskleri tanımlamak veya miktar tespitini yapmak amacıyla herhangi bir girişimde bulunulmaz.

Risk yönetimindeki son gelişmeler, Uluslararası Sigorta Denetçileri Birliği, Uluslararası Muhasebe Standartları Kurulu, Uluslararası Aktüerler Derneği ve diğer finansal sektörlerdeki son gelişmeler, risklerini uygun şekilde ölçüp yönetebilmeleri için sigorta ve reasürans kuruluşlarına teşvik sağlayan risk bazlı ekonomik bir yaklaşımı öne çıkarmıştır.

Avrupa Birliği piyasasının ihtiyaçları ve uluslararası gelişmeler ışığında 1994 yılında temelleri atılan Solvency II projesi hazırlanmaya başlayarak sigorta kuruluşları için yeni ve daha uygun sermaye gereklilikleri ortaya konulması hedef olarak belirlenmiştir.

2.1. Solvency II'nin Amacı

Solvency II'nin dört genel amacı vardır. Bunlar; AB sigorta piyasasının bütünleşmesini sağlamak, poliçe sahiplerini ve lehdarları daha iyi korumak, AB sigorta ve reasürans şirketlerinin rekabet edebilirliklerini arttırmak ve daha iyi düzenlemeleri teşvik etmektir (CEA,2007:14).

Projenin hedeflerinden biri, çapraz mali destek ve gizli rezervlerden kaçınmak suretiyle sektörün karşı karşıya bulunduğu gerçek riskler için daha uygun bir Mali Yeterlilik sistemi kurmaktır. Bunun yanında, yalnızca Avrupa ve uluslararası düzeyde değil aynı zamanda finansal sektörler çapında da uyumlulaştırma için farklı gereksinimleri hesaba katarken sigorta ürünlerinin riske uygun fiyatlandırılmasını uygulamaya koymak suretiyle sigorta şirketlerine iç risk yönetimi ve değerlendirmesi prosedürlerini iyileştirmek için teşvikler sağlamayı hedeflemektedir (Ayadi,2007:16).

Yeni Solvency sistemi denetçilere, risk yönelimli bir yaklaşıma dayalı olarak bir kuruluşun sermaye pozisyonunu değerlendirmek için gerekli olan araçları ve yetkileri sağlayacaktır. Bu rejim, sigorta şirketlerinin risk profilini etkileyen hem niceliksel hem de niteliksel öğeleri (örneğin yönetim kapasitesi, dahili risk kontrolü ve risk izleme süreçleri) içermektedir (Sinha,2008:11).

2.2. Solvency II'nin Yapısı

Solvency II çerçevesi birbirlerini karşılıklı olarak pekiştiren "üç sütun (pillar)" üzerine dayanmaktadır. Bu yapı, bankacılık sektöründe Basel II'nin eşdeğeri olarak görülebilecek olan

hazırlanması sırasında tasarlanmıştır. Solvency II'nin üç sütunu aşağıda özetlenmiştir (Doff, 2007:128).

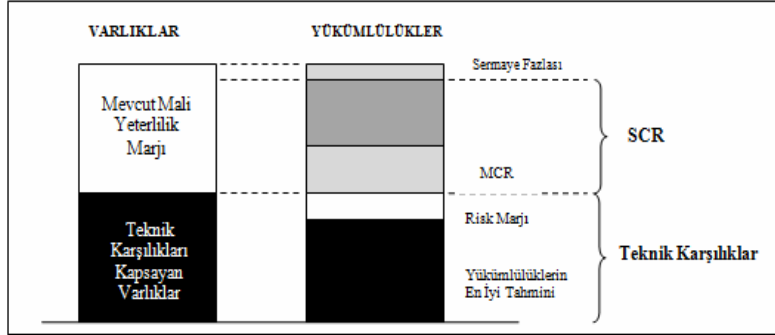
üç sütunlu yapı, risk tabanlı denetim, adil değere daha fazla dayanma ve şirketlerin gereklilikleri belirlemek için standart yaklaşımlar ve içsel modeller kullanma opsiyonlarına sahip olması gibi ilkeleri açıkça belirtilmiştir. Yeni Mali Yeterlilik II yapısının hedefi denetim etkinliğini güncel bir standarda yükseltmektir. Ayrıca Mali Yeterlilik II diğer bir dizi sigorta yönergelerini yönerge sayısını genel olarak azaltmak amacıyla tek bir yönergede birleştirmektedir(Doff, 2007:121).

Tablo 1: Solvency II'nin Üç Sütunlu Yapısı		
1. Sütun	2. Sütun	3.Sütun
Nicel Düzenlemeler - Özsermaye,- Teknik karşılıklar,- Şirket için gerekli sermaye hesaplamaları (SCR, MCR),- Varlık ve yükümlülüklerin değerlendirilmesi,- Risk ölçümü ve varsayımları,- Hesaplama formülleri,- Standart-İçsel modeller.	Nitel Düzenlemeler - İç Kontrol.- Risk Yönetimi.- Denetim Otoritesinin Kontrolü.- Stres Testleri.- Senaryo Testleri.- ORSA (Şirketin risk profiliyle uyumlu mali yeterlilik değerlendirmesi)- Ek sermaye düzenlemeleri (capital add-ons)	Piyasa Disiplini - Kamuya açıklama- Denetçilere raporlama

2.2.1. Birinci Sütun

Üç sütundan birincisi, sigorta şirketi sermaye şartları için kantitatif düzenlemeler içerir. Teknik hükümler ile birlikte, gereken asgari sermayeyi (MCR) ve hedef sermayeyi (SCR) belirlemek için kurallar vardır. Her zaman aktif-pasif uyumluluğu dahil olmasa da, hem aktif (yatırım) hem de pasif (fiyatlandırma, ihtiyat ayırma vb.)'i bünyesine alan, dahili ve standart risk modelleri için şartlar bu sürece dahildir (Eling, Schmeiser&Schmit,2007:72).

Şekil 1: Solvency II ve Sütun I

Kaynak: Eling&Halzmüller, 2008:37.

2.2.2. İkinci Sütun ve Yönetişim Sistemi

İkinci Sütunda ele alınan konulardan birisi de sigorta ve reasürans şirketlerinin “**Yönetişim Sistem**”leridir. Sigorta ve reasürans kuruluşlarının faaliyetlerinin sağlam ve basiretli şekilde yönetilmesini sağlayacak etkin bir yönetim sistemine sahip olmasını zorunludur. Bu sistem sorumlulukların açıkça tahsis edildiği ve uygun bir ayrıma tabi tutulduğu yeterince şeffaf bir organizasyon yapısını ve bilginin aktarımını sağlayan etkin bir sistem olmalıdır (Solvency II Direktifi,2009:Madde:41/1).

Yönetişim sistemi sigorta veya reasürans kuruluşunun faaliyetlerinin doğası, ölçeği ve karmaşıklığı ile ölçülü olmalıdır. Sigorta ve reasürans kuruluşları en azından **risk yönetimi, iç kontrol ve iç denetim** ile ilgili yazılı politikalara sahip olmalıdır (Solvency II Direktifi,2009:Madde:41/2-3).

Risk yönetim sisteminin bir parçası olarak, her sigorta veya reasürans kuruluşu kendi risk ve mali yeterlilik değerlendirmesini (ORSA- Own Risk and Solvency Assessment) yapmalıdır. Bu değerlendirme asgari düzeyde aşağıdakileri içermelidir (Solvency II Direktifi,2009: Madde:44/1);

- Kuruluşun kendine ait risk profilini, kabul edilebilir risk tolerans limitlerini ve iş stratejisini de göz önüne alan toplam mali yeterlilik ihtiyacını,
- Sermaye gereksinimi ve teknik hükümlere dair şartlarla devamlı uyum,
- İlgili kuruluşun risk profilinin, standart formül ile hesaplanan mali yeterlilik koşulu altında yatan varsayımlardan sapmasının önem derecesi veya bunun kısmi veya tam içsel modelle uyumu.

Sigorta ve reasürans kuruluşları etkin bir iç kontrol sistemi uygulayacaklardır. Bu sistem, asgari düzeyde, idari ve muhasebe prosedürleri, bir iç kontrol çerçevesi, şirketin tüm seviyelerinde uygun raporlama hazırlıkları ve bir uyum fonksiyonu içerir (Solvency II Direktifi,2009:Madde:45).

Sigorta ve reasürans şirketleri etkin bir iç denetim fonksiyonu kullanacaktır. İç denetim fonksiyonu iç kontrol sisteminin yeterliliğinin ve etkinliğinin bir değerlendirmesini ve yönetim sisteminin diğer unsurlarını içerecektir (Solvency II Direktifi,2009:Madde:46).

Solvency II birçok sigorta şirketinin, risk yönetimine ilişkin mevcut politika ve prosedürlerini daha ileri bir düzeye çıkarmak ve muhtelif risk kategorilerini tespit ederek nicelleştirmek üzere tüm işlerini yönetme tarzlarını yeniden dizayn etmelerini gerektirecektir. Bu gereklilik, risklerin daha iyi anlaşılmasını, riske daha duyarlı bir ölçüm ve iş planlaması yapılmasını ve daha etkin uygulanabilir. Mali Yeterlilik gereklilikleri sağlamak için iş konseptinin içine dahil edilmesi gerekecektir. Bu yaklaşım, aynı zamanda karar alma süreçleri ve raporlamada saydamlığı da sağlayacaktır (Sinha,2008:12).

2.2.3. Üçüncü Sütun

Sütun III, sigorta şirketlerini, hesapladıkları sermaye yeterliliklerini geçerliliği kanıtlanabilir bilgilerle sunmayı zorunlu kılar. Denetim otoritesine yapılacak açıklama ve kamuya yapılacak açıklama konuları düzenlenmiştir.

Sütun III finans piyasalarını yani yatırımcılar ve diğer piyasa aktörlerini hedeflemektedir. Solvency II sigorta şirketleri için piyasa disiplini arttırmayı benimsemiştir (Doff,2007:137).

2.3. Türkiye Değerlendirmesi ve Karşılaştırma

Türkiye’de faaliyet gösteren sigorta ve reasürans şirketleri ile emeklilik şirketlerinin mevcut yükümlülükleri ile potansiyel riskleri nedeniyle oluşabilecek zararlarına karşı yeterli miktarda özsermaye bulundurmalarının sağlanması amacı ile 26761 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Sigorta ve Reasürans ile Emeklilik Şirketlerinin Sermaye Yeterliliklerinin Ölçülmesine ve Değerlendirilmesine İlişkin Yönetmelik” 19.01.2008 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Bu Yönetmelik 01.03.2009 tarih ve 27156 sayılı Resmi gazetede yayımlanan “Sigorta ve Reasürans ile Emeklilik Şirketlerinin Sermaye Yeterliliklerinin Ölçülmesine ve Değerlendirilmesine İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” ile değiştirilmiştir.

Tablo 2: Solvency II: Avrupa Birliği ve Türkiye Karşılaştırması		
	AVRUPA BİRLİĞİ	TÜRKİYE
SÜTUN I	• Bütünsel bilanço yaklaşımı, sermaye hesabında varlık ve yükümlülükler ve aralarındaki etkileşimi dikkate alınır.• Varlık ve yükümlülükler piyasa değeri ile değerlendirilir. Teknik karşılıklar; En iyi tahminci+Risk Marjı ile hesaplanır.• SCR ve MCR olmak üzere iki farklı mali yeterlilik düzeyi belirlenmiştir.• Sermaye hesaplamaları için standart formül, tam ve kısmi içsel modeller• Basiretli Tacir ilkesi, Yatırım Serbestisi getirilmiştir.	• Sadece yükümlülükleri dikkate alır.• Varlıklar defter değeri ile, teknik karşılıklar ise Muallak Tazminat Karşılığı için En İyi Tahmin’e benzer “Aktüeryal Zincirleme Merdiven Metodu” adı verilen bir hesaplama kullanılmaktadır.• Bir sermaye düzeyi vardır, hesaplaması için iki yöntem vardır.• Hangi varlıklara hangi oranda yatırım yapılacağı belirlenmiştir.
SÜTUN II	• Yönetişim Sistemi-risk yönetimi, iç kontrol ve iç denetim.• Risk yönetimi içinde ORSA (risk ve mali yeterlilik değerlendirmesi)• Grup denetimi düzenlemeleri yapılmıştır.	• 2008 yılında çıkarılan yönetmelikle AB düzenlemesi ile aynı ancak “İç Sistemler” olarak isimlendirilen ve risk yönetimi-iç kontrol-iç denetimden oluşan sistem geliştirilmiştir• ORSA benzeri bir değerlendirme sistemi yoktur.• Grup denetimi dile ilgili düzenleme yoktur.
SÜTUN III	• Açıklama gereklilikleri ile şeffaflık (UFRS 4) ,raporlama gerekleri çok daha sıkı kurallara bağlıdır ve detaylıdır.	• Açıklama gereklilikleri ile şeffaflık (UFRS4), raporlamaların kapsamında farklılıklar vardır.

Söz konusu yönetmelikte solvency gerekli özsermaye kavramı ile ifade edilmiştir. Gerekli özsermaye, yönetmelikte belirtilen iki yöntemle hesaplanmaktadır. **Birinci yöntemde** gerekli özsermaye, hayat dışı branşlar için prim ve hasar esasına göre hayat branşları için yükümlülük ve risk esasına göre hesaplama yapılır. **İkinci yöntemde** göre belirlenecek gerekli özsermaye hesabında şirketlerin; aktif riski, reasürans riski, aşırı prim artışı riski, muallak tazminat karşılığı

riski, yazım riski ve kur riski dikkate alınır. İki yöntemle elde edilen sonuçların yüksek olanı sigorta şirketinin gerekli özsermaye tutarındır.

Türkiye'deki düzenlemeler, Avrupa Birliği düzenlemelerine çok uzak olmamakla birlikte daha çok mevcut Solvency I ile uyumludur. Türkiye'deki mevcut düzenleme ve Solvency II düzenlemesini sütunlar itibarıyla karşılaştırdığımızda ortak ve farklı noktalar ortaya çıkmaktadır.

Türkiye'de sigorta şirketlerinin AB Solvency II düzenlemesine uyumunda muhtemel sorunun, teknik düzenlemelerden çok, AB üyesi ülkelerin kuvvetli sermayeye sahip büyük sigorta şirketleri ile aynı düzenlemenin uygulanmasında yaşanacak rekabet edebilme ve birebir aynı bir düzenlemenin Türk sigorta şirketlerinde yaratacağı etki olacaktır.

5684 sayılı Sigortacılık Kanunu'nun 33. maddesine dayanarak Hazine Müsteşarlığı bünyesinde "Solvency II İhtisas Komitesi" adı ile Mart 2009 tarihinde bir komite kurulmuştur. Komite'nin görevleri; Türkiye sigorta sektörünün AB'de yürütülmekte olan Solvency II projesine uyumu kapsamında gelişmelerin takip edilmesi, yeni düzenlemelerin Türk sigorta sektörüne etkilerinin tespit edilmesi ve Türkiye'nin Solvency II ile ilgili olarak izlemesi gereken yol haritasının belirlenmesidir. Komitenin çalışmada asli amacı, şirketler nezdinde Solvency II konusunda **farkındalık** yaratmak ve bu hesaplamalar sırasında çıkabilecek problemleri tespit etmektir. Böylece yapılacak düzenlemelerde esas alınacak Türkiye'nin kendi iç dinamiklerinin neler olduğunu ortaya çıkarmak mümkün olacaktır.

3. SONUÇ

Mali yapıları sıkıntıya düşen sigorta şirketlerinin sayısının ve büyüklüğünün artması kamuoyunun sigorta sektörüne olan güvenini ciddi olarak zedelemiş ve sigorta ile ilgili düzenlemelerin etkinliği konusunda kaygılar ortaya çıkmasına neden olmuştur. İlgili düzenleme makamlarının poliçe sahiplerinin sorunlarını çözmek amacıyla aldıkları önlemler çoğu zaman şirketlerin iflasını geciktiren önlemler olmuş gerçekçi kesin çözümler olmamıştır. Sigorta düzenlemelerini birbirleriyle ilişkili ve bütünlüklü faaliyetlerin oluşturduğu bir dizi uygulama olarak kabul etmek gereklidir.

Güven faktörü, poliçe sahiplerinin bir sigorta şirketini seçerken hesaba katmaları gereken önemli bir faktördür. Birçok piyasa analizcisi ve derecelendirme kuruluşları, sigortacıların güvenlik düzeyine bakarak; derecelendirme ya da mali yeterlilik değerlendirmeleri yayınlanmaktadır. Güçlü bir sigortacının zayıf rakiplerine göre daha fazla ve daha karlı işler alması beklenmektedir.

AB tarafından çalışmaları devam eden Solvency II'nin poliçe sahipleri için daha iyi bir koruma sağlaması beklenmektedir. Bu amacın gerçekleşmesi için kaynak temin edilmesi gerekecektir. Finansal ve beşeri kaynaklar dahil olmak üzere köklü ve kapsamlı yeniliklerin yapılması gerekecektir.

Türkiye'de sigorta şirketlerinin AB Solvency II düzenlemesine uyumunda muhtemel sorun, Türkiye'deki sigorta şirketlerin sermaye büyüklükleri olabilir.

Solvency II'nin Türk sigorta sektörüne uyarlanması daha korumacı ve temkinli düzenlemelerin yapılması gerekmektedir. Ancak bu koruma düzeyi rekabet edebilirliği engelleyecek boyutlarda olmamalıdır. Türkiye'deki sigorta şirketlerinin karşı karşıya olduğu riskler ve ağırlıkları AB ülkelerine göre farklı olacaktır. Bu farklılığın hesaplamalarda dikkate alınması faydalı olacaktır. Türkiye'deki sigorta şirketlerinin maruz kaldıkları risklerin ve ağırlıklarının tespit edilmesi gerekmektedir.

Solvency II; küçük ölçekli, ürün çeşitliliği sınırlı olan sigorta şirketleri için oldukça zorlu bir süreç olacaktır. Bu nedenle yaşanan süreçte şirket birleşmeleri sonucunda, daha **az sayıda sigorta şirketi fakat daha fazla ürün çeşitliliği** görülmesi beklenmektedir. Türk sigorta sektörünün bu yöndeki yatırımları faydalı olacaktır.

KAYNAKÇA

- Algüney, Melih. Avrupa Birliği Normaları ve Türk Denetim Yasası Açısından Mali Analizler, Karşılıklar ve Rasyolar. İstanbul: Türk Sigorta Enstitüsü Vakfı Yayınları, No: 56.
- Ayadi, Rym. "Solvency II: A Revolution for Regulating European Insurance and Re-Insurance Companies". Journal of Insurance Regulation. Vol.26, No:1, 2007, s.11-35.
- CEA. "Solvency II", Impact Assessment Report. Brussels, 10 Temmuz 2007.
- Doff, Rene. Risk Management for Insurers: Risk Control, Economic Capital and Solvency II. London: Risk Books, 2007.
- Doğukanlı, Hatice. "Sigorta Sektörünün Eşitli Ülkelerde ve Türkiye’de Yasal Boyutu ile Birlikte Finansal Açidan Değerlendirilmesi", Milli Reasürans Bilimsel Çalışma Yarışması Yayınlanmamış Makale, 1998.
- Eling, Martin ve Ines Halzmüller. "An Overview and Comparison of Risk-Based Capital Standards". Journal of Insurance Regulation. Vol.26, No:4, 2008, s.31-60.
- International Association of Insurance Supervisors, Principles on Capital Adequacy and Solvency. Principles No.5, Ocak 2002.
- Klein, Robert W. "The Growing Sophistication of Solvency Policing Tools: From IRIS to Accreditation and Beyond". Journal of Insurance Regulation. Vol.19, No:2, 2000, s.235-258.
- Müller, Helmut ve Arnold Trakies. Almanya ve Türkiye’de Sigorta Şirketlerinin Mali Yeterliliği, Çev.Engin Gediz İstanbul:TSEV Yayınları No:50, 1998.
- Sinha, Ram Pratap. "Capital Adequacy Framework for Life Insurance Companies: The Alternative Approaches". The Icfai Journal of Risk & Insurance. Vol.5, No:1, 2008, s.7-16.
- Swiss Re, Solvency of Non-life Insurers:Balancing Security and Profitability Expectations. Çev. Engin Gediz. Sigma No: 1/2000. 2000
- Yanık, Serhat. Sigorta İşletmelerinde Mali Yeterlilik Analizi. İstanbul: Gökhan Matbaası, 2001.
- <http://www.websters-online-dictionary.org/definition/solvency> [Erişim Tarihi: 24.04.2010]